

Vẫn biết rằng tôi chẳng được bằng ai
Nên cố gắng thánng ngày dài cần mẫn
Chỉ mong sao những điều tôi đón nhận
Nụ cười hiền... và ánh mắt thân thương.
Nhủ lòng mình phải từ tốn khiêm nhường
Không sân si sống thiện lương nhân hậu
Đừng để vết thương đời in đậm dấu
Chữa chẳng lành... niềm đau mãi còn mang.
Đã bao lần tôi đón nhận bẽ bàng
Nghĩ đôi chút rồi bỏ ngang “thôi kệ “
Cuộc sống mà vẫn bình thường là thế
Muộn phiền chi ... ảo não để sắc tàn.
Luôn mở lòng chẳng hờn trách oán than
Mình chưa tốt chớ luận bàn việc họ
Nghe không thấu mắt nhìn còn chưa rõ
Đừng bon chen... hãy bỏ ngỏ mặc người.
Hiếu được mình cuộc sống sẽ đẹp tươi
Yêu bản thân trao nụ cười rạng rỡ
Gặp gian nan vững bước chân đừng sợ
Đường tương lai ... luôn rộng mở huy hoàng.
Không bằng người... nên chẳng dám ... miên man!!!
HIẾU MÌNH !!!
- Nguyễn Thuỳ -